

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยครูซึ่งได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 นั้น มีหน้าที่สอน วิจัย บริการทางวิชาการ แก่สังคมและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (1 : 50) ตามพระราชบัญญัตินี้เราจะเห็นชัดเจนว่า หน้าที่สำคัญหลักอันหนึ่งที่เป็นหัวใจของวิทยาลัยครู ก็คือ หน้าที่สอน ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความรู้ นำความรู้ลึกนึ้กคึกของตนเองมาตีแผ่ เพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้ และสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ การสอนไม่หมายถึงการให้ความรู้ในเนื้อหาวิชาการ เท่านั้น ยังรวมไปถึงการให้กระบวนการที่ช่วยให้เขาสามารถคิดเป็นอีกก้าว การสอนจึงเป็นศาสตร์อย่างหนึ่งที่จะต้องใช้เทคนิคต่าง ๆ เข้าช่วย ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีการ ปรับปรุงและพัฒนา เพื่อให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพในกระบวนการของการเรียนการสอน วิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพของผู้สอน ก็คือ การประเมินการสอน และโดยเฉพาะวิทยาลัยครู ซึ่งเป็นสถาบันผลิตครู อาจารย์ผู้ทำหน้าที่สอนเป็นผู้มีบทบาทอย่างมาก ที่จะทำให้นักศึกษาของเรามีความรู้ความสามารถ มีบุคลิกภาพและจรรยาบรรณ พร้อมทั้งมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้การสอนของเรามีประสิทธิภาพอยู่เสมอ เพื่อที่จะสามารถผลิตครูที่มีคุณภาพออกไปรับใช้สังคม แต่การดำเนินการพัฒนาหรือปรับปรุงกิจการใด ควรจะไ้มีการสำรวจและการประเมินความก้าวหน้าของสิ่งนั้นอยู่เสมอ เพื่อจะรู้ว่าพัฒนานั้นเป็น ไปตามเป้าหมายหรือไม่ และมีสิ่งใดที่ควรแก้ไขปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นต่อไปอีกบ้าง (2 : 7)

สำหรับเรื่องของการสอนนั้นมีบุคคลที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน คือ ผู้สอน และผู้เรียน เป็นที่น่าสังเกตว่า คุณภาพของผู้เรียนจะถูกประเมินโดยผู้สอนโดยตรง แต่คุณภาพของผู้สอนมักไม่ค่อยถูกประเมินโดยผู้เรียน (3 : 1) การประเมินผลการสอนของครู นับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นกระบวนการที่ช่วยตัดสินความมีประสิทธิภาพในการสอน ผลของการประเมินจะช่วยทำให้ครูได้เห็นภาพสะท้อนว่า ตนเป็นครูเช่นไร ทำหน้าที่ได้ครบถ้วนและเต็มความสามารถแล้วหรือยัง มีส่วนใดบกพร่อง และสมควรได้รับการแก้ไข เพื่อให้การเรียน

ของนักเรียน และการสอนของครูบรรลุเป้าหมายตามต้องการ สำหรับข้อมูลที่จะใช้ในการประเมินผลการสอน จำแนกออกเป็นข้อมูลทางด้านวิชาการ ข้อมูลที่เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของวิชาการโดยเฉพาะ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา และแหล่งความรู้ทางวิชาการ (4 : 241) และในเรื่องของการประเมินนี้ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (5 : 79) ได้กล่าวไว้เช่นกันว่า

"...มีอาจารย์อีก ไม่น้อยที่เห็นความสำคัญของการประเมินการสอนทั้งในแง่หลักการ และการปฏิบัติ โดยถือว่าเป็นหน้าที่ที่ตนควรแสวงหาข้อคิดเห็น เกี่ยวกับพฤติกรรม การสอนของตนในทุกรูปแบบ เพื่อปรับปรุง การสอนของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และถ้าจะมีการประเมินการสอนเพื่อเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบ และตำแหน่งทางวิชาการ ก็ถือว่าสมเหตุสมผล และยัง ได้กล่าวอีกว่า นอกจากการประเมินการสอนที่ จะต้องแตกต่างกันไปตามจุดมุ่งหมายแล้ว แนวการประเมินการสอนยังแตกต่างกันออกไปตามนิเทศน์ของการประเมินการสอนด้วยดังนี้

มโนทัศน์ที่ 1 การประเมินการสอน หมายถึง การพิจารณาว่านักศึกษาได้ บรรลุจุดมุ่งหมายของการสอนเพียงใด ซึ่งถือว่าเป็นการประเมินผลการสอน หรือผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษานั้นเอง

มโนทัศน์ที่ 2 การประเมินการสอน หมายถึง การประเมินเพื่อวินิจฉัยจุดเด่น จุดด้อย ของกระบวนการเรียนการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นสำคัญ

มโนทัศน์ที่ 3 การประเมินการสอน หมายถึง การประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน และผลการสอนไปพร้อมกัน การประเมินผลตามแนวมโนทัศน์นี้ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และสรุปผลการสอน หรือคุณภาพการสอนของอาจารย์ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตร และพิจารณาคุณภาพความดีของอาจารย์

มโนทัศน์ที่ 4 การประเมินการสอน หมายถึง การประเมินประสิทธิภาพของการบริหาร หรือการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นมโนทัศน์ที่กว้างขวางที่สุดของการประเมินการสอน"

นอกจากนี้แล้วยัง ได้ให้หลักการ ในการประเมินเพื่อสรุปผล ไว้ด้วย คือ

1. ควรดำเนินการโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นหลัก
2. ผู้มีบทบาทในการประเมิน จะต้องประกอบด้วย นักศึกษาในฐานะผู้รับบริการ เพื่อนอาจารย์ในฐานะผู้ร่วมงาน ที่เชี่ยวชาญในวิชาการด้านเดียวกัน ตัวอาจารย์เอง และผู้บังคับบัญชา
3. ข้อมูลที่นำมาประเมินเป็นข้อมูลที่เป็นหลักฐาน ปรากฏตามสภาพปกติ

หรือข้อมูล ไร้แรงสะท้อน เช่น ประมวลการสอน ส่วนข้อมูลเชิงความคิดเห็น ต้องเป็นความคิดเห็นคือสิ่งที่เป็นพฤติกรรมทางการสอนที่มีคุณภาพ สิ่งแก่ใจชัดเจน และอยู่ภายใต้ความสามารถที่ผู้ประเมินสามารถประเมินได้

4. มีการกำหนดเกณฑ์ในการประเมินในแต่ละมิติให้ชัดเจน
5. ผู้บริหารควรจะนำผลการประเมิน ไปใช้อย่างจริงจังและจริงใจ"

การประเมินผลการสอนนั้นนับว่าได้รับความสนใจกันมาเป็นเวลานานพอสมควร ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ต่าง ๆ ที่จัดการสัมมนา เรื่อง การประเมินผลการสอนขึ้น อย่างเช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก (6 : 30) จัดการสัมมนาเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2521 เริ่มต้นในประเด็นที่ว่า "เราควรมีการประเมินผลการสอนของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยหรือไม่ ถ้ามี เพื่ออะไร โดยใคร และจะมีวิธีการอย่างไร" ซึ่งที่ประชุมสรุปผลออกมาว่า ควรมีการวัดและประเมินผลอย่างยิ่ง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการ

1. ปรับปรุงการสอนของตนเอง และส่งผลกระทบต่อปรับปรุงการเรียนของนิสิตนักศึกษาต่อไป
2. ปรับปรุงหลักสูตรทั้งเป็นรายวิชาและกลุ่มวิชา
3. ช่วยในการพิจารณาความดีความชอบของอาจารย์ โดยพิจารณาทั้งในด้านการสอน การบริการ การบริหาร การวิจัยและเขียนตำรา รวมทั้งการทุ่มเททุ่มอุทิศตน และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
4. จัดอัตราค่าจ้างบุคลากรในการสอนให้สอดคล้องกับความรู้ความสามารถ และเป็นการลด Academic Deadwood ไปในตัว
5. ปรับปรุงการจัดการทั้งระบบที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

การประเมินให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทั้ง 5 ข้อนี้ ผู้ประเมิน คือ ผู้เรียน ผู้สอน ผู้ร่วมงาน กลุ่มผู้ประเมิน กลุ่มภายนอก หน่วยกลาง และผู้บังคับบัญชา ใจเครื่องมือที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ มีวิธีการหลาย ๆ อย่าง และผลที่ได้จะต้องถือเป็นความลับ

มหาวิทยาลัยอีกแห่งหนึ่งที่ได้เริ่มดำเนินการมาแล้ว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (7 : 1) ซึ่งมีการประเมินกันอย่างจริงจัง และทั่วถึงทุกคณะ/

แผนกอิสระ โดยคณะกรรมการพิจารณาคำแห่งทางวิชาการ ได้เสนอข้อที่ประชุมคณะที่ ครั้งที่ 7/2521 เมื่อ 20 มิถุนายน 2521 เน้นว่า การพิจารณาเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ของอาจารย์ที่ผ่านมานั้น พิจารณาจากผลงานเขียนทางวิชาการ เท่านั้น อาจารย์จะได้ ตำแหน่งหรือไม่ ขึ้นอยู่กับงานเขียนเพียงอย่างเดียว ในระยะยาวนั้นอาจมีผลให้อาจารย์ ไม่ให้ความสำคัญแก่การสอน ซึ่งจะเป็ผลเสียแก่นักศึกษา และมหาวิทยาลัย จึงได้เสนอ ให้ใช้การสอนเป็นหลักเกณฑ์สำคัญในการพิจารณาคำแห่งทางวิชาการ คณะนจากงานสอน นั้น มีตั้งแต่ 0-30 คะแนน โดยนำไปบวกเข้ากับคะแนนที่ได้จากงานเขียน ซึ่งจะเห็นได้ว่า คะแนนจากงานสอน แต่ให้ประโยชน์อย่างเดียวก ไม่ก่อให้เกิดผลเสียแก่อาจารย์ในการเข้าสู่ ตำแหน่งทางวิชาการแต่อย่างใดเลย ซึ่งทางมหาวิทยาลัยก็ได้ดำเนินการประเมินกันอย่าง จริงจังมาจนถึงปัจจุบัน โดยผู้ประเมินคือนักศึกษา และคณะกรรมการประเมินผลการสอนของ คณะ แยกตามจุดมุ่งหมายดังนี้ นักศึกษาประเมินโดยใช้แบบถามเกี่ยวกับตัวผู้สอน 5 ด้าน ด้ยกันคือ ด้านความรับผิดชอบในการสอน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา เทคนิคการสอน การเตรียมการสอน ความรู้ความสามารถในการสอน และแบบถามเกี่ยวกับวิธีสอน 2 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักคิด และค้นหาความรู้เพิ่มเติมด้วย ตนเอง และ ด้านการสอนและวัสดุ รวมทั้งอื่น ๆ ด้ย ผลที่ได้นำไปปรับปรุงการสอนและ ปรับปรุงหลักสูตร ส่วนคณะกรรมการประเมินการสอนของคณะ จะประเมินจากหลักฐาน เอก- สารต่าง ๆ จำพวก ข้อสอบ ค่าโครงการสอบ แบบฝึกหัด บัญชีรายชื่อ หนังสือที่ให้นักศึกษา อ่าน นำผลที่ได้ประกอบการพิจารณากับผลที่นักศึกษาประเมิน เพื่อใช้ในการพิจารณาคำแห่ง ทางวิชาการ และพิจารณาความดีความชอบ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใ้ร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย (8 : 1) โดยหน่วยพัฒนา คณาจารย์ จัดสัมมนาเพื่อหาแนวทางในการ ประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ ใ้เชิญ ตัวแทนจากมหาวิทยาลัยทั่วประเทศทั้ง 14 มหาวิทยาลัยมาประชุมที่ห้องประชุมสารนิเทศ และ ห้องประชุมคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยตั้งจุดประสงค์หลักไว้ 4 ประการ เพื่อให้ผู้เข้าประชุมได้

1. ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการประเมินการสอน
2. มีความรู้และความเข้าใจในหลักการประเมินการสอน ตลอดจนเทคนิค เครื่องมือ และประโยชน์ในการประเมินการสอน
3. พิจารณาแนวทางที่เหมาะสมในการประเมินการสอน

4. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ในการประเมินการสอน

ผลจากการประชุมสรุปได้ความสำคัญ คือ ประเมินเพื่อปรับปรุงการสอน และประกอบการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ การพิจารณาความคิดความชอบ รางวัล และอื่น ๆ การประเมินให้ใช้วิธีประเมินเชิงปริมาณ โดยให้นิสิตเป็นผู้ประเมิน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือประเมิน การรายงานผลให้รายงานเป็นความลับเฉพาะตัว อาจารย์และผู้นับคัมภีษา ซึ่งที่ประชุมได้ขอให้หน่วยพัฒนาคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนข่าวสารด้านการประเมินการสอนด้วย

เมื่อวันที่ 9-11 สิงหาคม 2525 ทัวมหาวิทยาลัย (9 : 1) ได้จัดประชุมปฏิบัติการ เรื่องการประเมินการสอนในระดับอุดมศึกษาขึ้นที่ห้องประชุม 5 ตึกสำนักงานอธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเชิญคณาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐ และเอกชน ผลการประชุมสรุปความจำเป็น และความสำคัญของการประเมินการสอนครั้งนี้ อาจารย์ใช้สำหรับปรับปรุงการสอน ผู้บริหารใช้เป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ความคิดความชอบ รวมถึงการปรับปรุงหลักสูตร และยังพิจารณาถึงผู้ประเมิน สิ่งประเมิน และเครื่องมือที่ใช้ประเมินควรมาจากหลายแหล่ง เช่น ผู้ประเมินโดยตนเองประเมินทุกด้าน เพื่อนร่วมงานประเมินด้านการเรียนการสอน เนื้อหาวิชาประมวลการสอนและเอกสาร นิสิต/นักศึกษา ประเมินด้านพฤติกรรมการสอน วิธีการถ่ายทอดความรู้ การวัดผลและบรรยากาศในห้องเรียน ส่วนผู้นับคัมภีษาประเมินด้วยการสังเกต สัมภาษณ์ ดูเอกสาร ประกอบการสอน ตลอดจนใช้เทคนิคทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น วีดีโอ เครื่องโทรทัศน์ภายใน เทปบันทึกเสียง ฯลฯ เพื่อประเมินความรับผิดชอบและคุณภาพการสอนของอาจารย์

จะเห็นได้ว่าการประเมินการสอนเป็นสิ่งสำคัญต่ออาจารย์ไม่น้อยเลย ดังที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวมทั้งทัวมหาวิทยาลัยของรัฐ ได้จัดดำเนินการประเมินการสอนของอาจารย์กันอย่างกว้างขวาง วิธีประเมินที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ใช้เฉพาะตามลักษณะและความเหมาะสมของแต่ละมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นวิธีที่สะดวกและปลอดภัย ผู้ประเมินที่ใช้เป็นนักศึกษาผู้รับบริการโดยตรง ซึ่งได้ผลเป็นที่น่าพอใจยิ่ง สำหรับวิทยาลัยครู ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาระดับเดียวกันนี้ ยังไม่มีการประเมินการสอนของอาจารย์กันอย่างจริงจัง ผู้วิจัยมีความสนใจในเรื่องนี้มาก จึง

คิดว่าถึงเวลาที่จะไต่ประเมินกันอย่างจริงจัง เพื่อหาข้อบกพร่องที่จะไต่เข้าไปปรับปรุงแก้ไข แต่ผู้ที่มีบทบาทในการประเมินการสอนตามที่ไต่กล่าวในข้างต้น มีหลายกลุ่มด้วยกัน ซึ่งเป็นจุดสำคัญในการประเมินการสอน การจะเลือกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งให้ประเมิน หรือควรใช้ร่วมกันหลาย ๆ กลุ่มนั้น น่าจะไต่ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์ของผลการประเมินของกลุ่มต่าง ๆ ดังเช่นในระดัมนิยมศึกษาที่ทำการศึกษเปรียบเทียบการประเมินโดยนักเรียน และตัวครูเอง ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการสอน โดยครูประเมินตนเอง และนักเรียนเป็นผู้ประเมิน กับภูมิหลังของครู ซึ่งการศึกษาในลักษณะนี้ในระดัมนิยมศึกษา ยังไม่มี ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาความสัมพันธ์ของผลการประเมินของนักศึกษา ผลการประเมินตนเองของอาจารย์ผู้สอน และผลการประเมินของหัวหน้าภาควิชา ในเรื่องของพฤติกรรมการสอน โดยดูจากค่านิยมมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา คำนวณวิธีสอน อุปกรณ์และเอกสารประกอบการสอน คำนวณการประเมินผลและงานที่กำหนด คำนวณบุคลิกภาพและจรรยาบรรณ และค่านิยมสัมพันธ์ ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร เพื่อประโยชน์ต่อการที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาความสัมพันธ์ของผลการประเมินการสอนของอาจารย์ ระหว่างหัวหน้าภาควิชา อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษา ในค่านิยมมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา คำนวณวิธีสอน อุปกรณ์และเอกสารประกอบการสอน คำนวณการประเมินผล และงานที่กำหนด คำนวณบุคลิกภาพและจรรยาบรรณ และค่านิยมสัมพันธ์
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการประเมินการสอนของอาจารย์ โดยหัวหน้าภาควิชา อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษา ทั้ง 5 คำน ระหว่างอาจารย์ผู้สอนที่มีภูมิหลังในค่านิยมมุ่งหมายการสอน การทำงาน วุฒิ และเพศต่างกัน
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการประเมินการสอนของอาจารย์ทั้ง 5 คำน ระหว่างนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชาย

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นประชากรที่เป็นอาจารย์ประจำที่ทำหน้าที่หัวหน้าภาค และทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาที่เป็นนักศึกษาภาคปกติที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526 ของวิทยาลัยครูทั้ง 5 แห่ง คือ วิทยาลัยครูจันทบุรี วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยครูอุบลราชธานี และวิทยาลัยครูอุตรดิตถ์ เท่านั้น

2. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ไม่คำนึงถึงความแตกต่างของอายุ ระยะเวลาปฏิบัติงาน สถานะทางเศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. คำตอบที่ได้รับจากแบบประเมินการสอนของหัวหน้าภาควิชา อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษา เป็นคำตอบที่จริงใจ ไม่มีอคติ
2. การประเมินในสถานที่ที่ต่างกัน และเวลาที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน
3. อาจารย์ผู้สอนยอมรับการประเมินการสอนในครั้งนี้ และทำการสอนตามปกติ

ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย

วิทยาลัยครู หมายถึง วิทยาลัยครูจันทบุรี วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยครูอุบลราชธานี วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาภาคปกติในวิทยาลัยครูที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526

อาจารย์ผู้สอน หมายถึง อาจารย์ประจำที่ทำหน้าที่สอนตามปกติในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526

หัวหน้าภาควิชา หมายถึง อาจารย์ประจำที่ทำหน้าที่บริหารในตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526

พฤติกรรมทางการสอน หมายถึง พฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่สอนและที่เกี่ยวข้องกับการสอน ในด้านจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา ด้านวิธีสอน อุปกรณ์ และเอกสารประกอบการสอน ด้านการประเมินผลและงานที่กำหนด ด้านบุคลิกภาพและจรรยาบรรณ และค่านิยมสัมพันธ

ภูมิหลังของอาจารย์ผู้สอน ในที่นี้หมายถึง เพศ วุฒิ ประสบการณ์ทางการสอนและการทำงาน

ก. วุฒิ หมายถึง ระดับการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. วุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
2. วุฒิส่งกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ข. ประสบการณ์การสอนการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของครูแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

1. 1-10 ปี จะเรียกว่ามีประสบการณ์ในการสอนน้อย
2. 11 ปีขึ้นไป จะเรียกว่ามีประสบการณ์ในการสอนมาก

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัยอาจมีสาเหตุมาจาก

1. สภาพของอารมณ์ สภาพทางร่างกายที่เกิดจากความล่าในการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ่งแวดล้อมภายในวิทยาลัยครู อาจมีอิทธิพลต่อผลของการประเมิน
2. ระยะเวลาที่นักศึกษาและอาจารย์ได้พบกันเป็นระยะเพียง 1 ภาคเรียนเท่านั้น เพราะการเรียนการสอนในแต่ละวิชาจะเสร็จสิ้นใน 1 ภาคเรียน เปลี่ยนภาคเรียนใหม่ก็เป็นวิชาใหม่ อาจทำให้นักศึกษายังไม่เห็นความสามารถของอาจารย์ในบางด้านก็เพียงพอ
3. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ผู้สอนนั้น เป็นจุดยืนในการประเมิน คือ เป็นผู้ถูกประเมินจากทุกกลุ่ม มีจำนวนจำกัด โดยสุ่มจากกลุ่มอาจารย์ที่สมัครใจเท่านั้น อาจเป็นไปได้ว่าอาจารย์ท่านนั้น ๆ พยายามที่จะให้ประเมินในทุก ๆ ด้าน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยนี้

1. ได้ข้อความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของผลการประเมินการสอน ระหว่างหัวหน้าภาควิชา ค้ำผู้สอน และนักศึกษา
2. ได้แนวทางในการประเมินการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครู
3. ได้แบบประเมินการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครูที่มีคุณภาพ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย